

PASTÝŘSKÝ LIST OTCE BISKUPA VOJTĚCHA K ROKU BIŘMOVÁNÍ 2012

Biřmování – svátost k naplnění křestní milosti

PŘÍPRAVA K OSLAVĚ 1150. VÝROČÍ PŘÍCHODU SVATÝCH CYRILA A METODĚJE NA MORAVU

(přečtete při všech bohoslužbách 25. neděle v mezidobí 2011)

Milé sestry, milí bratři,

nezdá se vám to také nespravedlivé? Dělníci, kteří na vinici dřeli celý den, sice dostali mzdu, na které byli předem domluveni, ale koho by nerozčílilo, že ti, kterým se nechtělo pracovat a nechali se najmout až na poslední hodinu, dostali od hospodáře víc, než si zasloužili?

Přestože na začátku evangelního úryvku (tedy radostné zvěsti pro nás) bylo jasně řečeno, že uslyšíme podobenství o nebeském království, a také dobře chápeme, kdo je ten hospodář, který najímá k práci, přesto z toho nemáme radost – spíše v nás zůstává pocit určité nespravedlnosti. Proč? Protože rozhodnutí hospodáře narušuje systém našeho vnímání poměru práce a odměny. Vždyť my sami se s naprostou samozřejmostí považujeme za dělníky první hodiny, kteří si zaslouží víc, než ti, kdo přišli později. Dobrota hospodáře k těm posledním nás provokuje, protože jsou to z našeho pohledu přinejmenším povaleči a o jejich případné odměně je zbytečné mluvit. V této souvislosti velmi dobře rozumíme proroku Jonášovi, který se rozhněval na Hospodina, že nezničil Ninive, rozumíme i staršímu bratru marnotratného syna, když právě jemu, představte si takovému lotrovi, otec vystrojil hostinu. Dalo by se říct, že dobrota Pána k těm nedokonalým a posledním popouzí proti němu ty, kteří se cítí být prvními. Přesně takový je postoj Jonáše, postoj bratra marnotratného syna i postoj farizeů všech dob. Dá se říct, že v duchovní oblasti je to špatné se všemi, kdo mají potřebu zdůrazňovat, co všechno vykonali, aby za svoji námahu obdrželi mzdu. Proto ani netouží být obdarováni Boží blízkostí. A tím se stávají dělníky poslední hodiny. Jiné vede tento evangelní úryvek k vděčnosti a díkům, že mohli pracovat na Pánově vinici a být mu celý den nablízku. Podobně, jako se z přítomnosti toho druhého těší zamilovaní...

A s tím souvisí i další část dnešní bohoslužby slova. – Jak jsme chápali slova žalmu, že Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a plný lásky, že je dobrotivý ke všem a má soucit se všemi svými tvory? Je to pro nás úžasná zpráva, která nás naplňuje radostí, nebo se nás vůbec netýká, protože právě já si přece jeho lásku zasloužím a mám na ni nárok?

A v jakém duchu jsme schopni vnímat prorocké slovo Izaiáše z prvního čtení, ve kterém je řečeno ústy Hospodina: „O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho.“ Vzbuzuje to u nás nepochopení a z toho vyplývající nezáměr nebo dokonce strach z nevypočitatelného

Boha? Nebo to vzbuzuje naši radostnou důvěru, ve které toužíme, aby náš život spolu s Ježíšem Kristem a v jeho Duchu opěvoval dobrotu našeho Boha a svědčil o ní? To vše záleží na Duchu, pod jehož vedením máme žít a objeovat Boží vůli.

Milé sestry, milí bratři,

texty dnešní bohoslužby se zabýváme proto, abychom si ukázali rozdíl mezi možnostmi jejich chápání a přijetí. Buď je bez ducha vyslechneme a s konstatováním, že už jsme to slyšeli mnohokrát, se vůbec nesetkáme s jejich poselstvím ani s tím, kdo nám je posílá. Nebo se Božím slovem cítíme obdarováni, povzbuzeni nebo varováni, protože jsme se otevřeli Duchu, který nás uvádí do veškeré pravdy. Jisté je, že pokud přijmeme Ducha – Ducha Svatého, který vedl Ježíše Krista a který jej spojoval s Otcem, otevřou se nám nové obzory nejen v pochopení Písma, ale především v nové moudrosti života.

Jestliže je letošní rok v rámci přípravy na blížící se cyrilometodějské výročí věnovaný svátosti křtu, chci vás už nyní získat pro přijetí svátosti biřmování, již bude v rámci přípravy na cyrilometodějské jubileum věnován rok 2012.

Obracím se především na vás, sestry a bratři, kteří jste tuto svátost z různých důvodů ještě nepřijali – buď pro vyšší věk, zdravotní problémy, nebo jste nenašli odvahu připravovat se spolu s vašimi dětmi, vnoučaty a pravnoučaty, nebo zkrátka nebyla příležitost. Na příčinách nyní nezáleží. V průběhu příštího roku, nejlépe kolem slavnosti Seslání Ducha Svatého, budete moci tuto svátost přijmout všichni, kteří se pro to svobodně rozhodnete. Překážkou by neměl být zdravotní stav, upoutání na lůžko ani cokoliv vnějšího.

A vás, kněze brněnské diecéze, žádám, abyste ochotně vyšli vstříc všem, kteří oprávněně o udělení této svátosti požádají, a vytvořili jim třeba i individuální podmínky pro přípravu. Udělením této svátosti budete v konkrétních případech pověřeni vy, pro ostatní bude nabídnuto společné udělení v rámci děkanství, popřípadě v katedrále na Petrově. Bratři v kněžské službě, začněte se už nyní věnovat případným zájemcům, buďte s nimi v kontaktu sami nebo prostřednictvím vašich spolupracovníků v pastoraci.

A nyní se znovu obracím na vás, kterých se toto pozvání týká: S radostí přijměte, co vám Kristus a jeho církve nabízí k životu a ke spáse. Jestliže jsme dnes slyšeli výzvu proroka: „Hleďte Hospodina, když je možné jej najít, vzývejte ho, když je blízko,“ platí to v plné míře i o svátosti biřmování, kterou by měl přijmout každý pokřtěný, který ji doposud nepřijal. Nepohrdejte darem, kterým vás chce obdarovat Bůh! Nebojte se přijmout svátost, která je označována jako svátost křesťanské dospělosti. V ní obdržíte – stejně jako dělníci poslední hodiny – víc, než si zasloužíte, a díky ní objevíte, že Pán vinice je neuvěřitelně štědrý.

Modlím se za vás a žehnám vám.

Váš biskup Vojtěch